

Rotur på Themsen med DFfR i uge 28, 2025

Periode: 5. juli til 12. juli

Rute: Oxford til London nedstrøms ad Themsen

Turledere: Lene Søby, Silkeborg Roklub og Claus Lerche, Nyborg Roklub

Deltagere: 21 roere, inkl. 2 turledere, fra 14 forskellige roklubber

Turbeskrivelse

Turdeltagerne mødtes lørdag den 5. juli 2025.

I højt humør mødtes alle deltagere for første gang hinanden i City of Oxford Rowing Club. De seks danske indriggerbåde var allerede ankommet, og stod på klubbens P-plads. På en trailer trukket af en stor varevogn, og kyndigt kørt hele vejen fra Danmark over Belgien og til Oxford af Jørgen, Viking Roklub og Lars, Nyborg Roklub.

I aften solen på roklubbens terrasse blev der serveret pizza og hyggesnakket. Bagefter var det muligt at finde soveplads på gulvet i bådhallen eller i diverse motionsrum. I løbet af aftenen ankom festklædte engelske gæster til en 60 år fødsedag og så var der musik og dans til langt ud på natten. De roere, der overnattede i bådhallen, sov vist bedst. I motionsrummenes loft brændte konstant et kraftigt elektrisk lys og gjorde det, sammen med dansemusikken, svært at sove. Men festen var sikker sjovt.

1. Ro-dag søndag den 6. juli

Men pyt! Næste morgen skinnede solen og efter en solid morgenmad var det tid til at løfte bådene: *Vennerne, Storken, Alrød, Nordlys, Freja og Frig* ned fra traileren. Bådholdene var allerede sat, og nu var det om at finde propper, veste, værktøjskasser med mere og gøre bådene klar til at blive sat i vandet. Med fire mand i hver side og 1 i stævnen blev båd for båd sat i vandet. Noget som vi skulle blive helt ferme til, eftersom bådhusene ikke har hverken vogne eller slæbested. De engelske klubber anvender lettere bådtyper og kan nøjes med en flydende ponton ud for klubben. En flok at skræppende Canadagæs stod og så os tage af sted.

Ved de fleste klubber var det bare om at tage sig i agt for ikke at træde i fuglenes lorte. De lå tæt på pontonerne og afgav en krads og kraftig lugt. Vi skulle senere møde mange andre fugletyper på Themsen.

Første dags hold af seks både roede først modstrøms, for at opleve Oxford by fra vandsiden, og dernæst at vende og ro nedstrøms mod Wallingford Rowing Club.

De tre personer fra dagens landhold satte sig ind i varevognen. Traileren var allerede hægtet af og blev efterladt på klubbens parkeringsplads. Efter at have provianteret dagligvare, gik turen til Bridge Villa Camping and Caravan.

Under planlægningen af turen var roklubber langs Themsen blevet kontaktet, men mange udlod at svare tilbage. Fra Danmark var der derfor medbragt 5 telte, 3 gasblus, gryder, pander og andet køkkengrej. Et par kraftige regnskyl gjorde det svært at sætte teltene op. Efter et par gange at måtte søge ly i varevognes førerkabine, lykkedes det at få teltene op og lave mad på gasblussene. Så da de trætte roere, efter 39 kilometer roning og 7 sluser ankom, var der servering af kold øl og varm mad. Dog siddende på jorden, da campingpladsen ikke lagde borde-/bænkesæt til.

Roerne havde også oplevet regnvejret undervejs. Selvom dagens etape var begyndt i bagende sol, overraskede vejret med en kraftig regnskylle. Men da var der allerede indkøbt is, som måtte spises i regnvejr. Et utroligt og pludseligt skiftende vejr.

Om natten kom regnen igen, men teltene holdt heldigvis tæt. Det skulle vise sig at blive turens eneste dag med regn og den eneste gang, hvor vores regntøj kom i brug.

2. Ro-dag mandag den 7. juli

På den anden side af Themsen, en kort gåtur fra Bridge Villa Camping, ventede bådene sikkert på land foran Wallingford Rowing Club. Herfra fortsatte turen nedstrøms.

Langs bredderne voksede store, smukke træer og indimellem roede vi med en væg af grønt på begge sider, efterfulgt af landsbyer med smukke, velholdte haver og huse af bindingsværk. Langs bredden lå ligeledes fine gamle Narrowboats fortøjet, nogle flot bemalede og med fantasifulde navne, andre mere forfaldne og næsten synkefærdige. Også på floden var der trafik. Nye udlejningsbåde af glasfiber, Narrowboats med turister eller hippielignede par. Indimellem arbejdsbåde, der bugserede både med motorproblemer.

Sluserne var tydeligt angivet på de laminerede kort, som hver båd medbragte. Men også let genkendelige på vandets brusen ved overløbet, på engelsk kaldet weir, og på de store skilte med "Danger". Foran slusern var tillægssteder, hvor vi holdt opsamling og ventede på anvisninger fra slusemesteren, som både kunne være en frivillige eller en professionel ansat.

Når vi fik grønt lys for at ro ind i slusen, havde vi som regel følgeskab af én eller to andre både. Det gik for det meste helt uproblematisk, selvom om vi var mange i slusen.

Efter et langt stræk med 42 km og 7 sluser, lagde vi til ved Henley Rowing Club Club, hvor landholdet ventede med kold øl og dejlig mad.

3. ro-dag tirsdag den 8. juli

Det var dejligt igen at have overnattet i en roklub, og luksus med velsmagende morgenmad, der blev indtaget siddende ved borde foran klubbens køkken. Dagens rotur gik forbi mange fine, gamle, store huse, nogle af bindingsværk, andre med tårne og spir. Deres haver mod floden var fint beplantet med blomstrende stauder. De store piletræer

var klippet forneden, sådan at beboerne stadig havde udsigt til Themsen. Vejret var nu slået om til hedebløge.

Når vi roede forbi marker, kunne vi opleve flokke af køer, der var trukket helt ud i flodvandet for at køle sig ned. En til to Røde glentefugle kredsede ofte over os. I floden svømmede nu, foruden de vanlige Canadagæs, også Nilgæs, der med deres gule ring om øjenene, får dem til at se besynderlige ud. Vi passede på hverken at ramme gæs, ænder eller svaner med årene.

Efter 39 kilometers roning lagde vi til ved Eton Collage Boathouse. Stedet stod tilsyneladende aflåst og ubrugt hen, men vi havde en aftale om, at vores både her kunne ligge på land en nat. Et par venlige, engelske politibetjente så til, at alt gik rigtigt for sig.

Iden længe gik turen med flere Uber-biler mod Walton Rowing Club, hvor vi skulle overnatte i to nætter.

Foran Walton RC stod parkeret en trailer med både, der netop havde deltaget i den store, traditionsrige Henley Regatta. Tre ældre roere bød os velkomne og fortalte stolt, at klubben havde høstet medaljer i Henley. De tilbød desuden, at åbne klubbens bar for os og havde tid til at snakke. Der var ingen af de unge roere tilstede, da de alle var taget på ferie.

Klubbens øverste etage var indrettet med fotografier af medaljevindende roere og deres pokaler foruden sort/hvide foto af fordoms klubpræsidenter. Desuden træningsrum med ergometre, som vi kender det, køkken, omklædning og bad. Vandets temperatur i badene var indstillet på forhånd, så det en kunst at blive ren uden at blive skoldet af det alt for varme vand. Både Walton og de andre klubber vi oplevede gav et meget hyggeligt, men bedaget indtryk og det virkede som om, de har kendt bedre dage.

Ved Walton var roerne på ferie, men når vi mødte unge roere på Themsen virkede de, som en del af et meget konkurrencepræget miljø. Som regel var en følgebåd lige i nærheden, hvorfra der konstant blev givet instruktioner.

4. ro-dag onsdag den 9. juli

Det var dejligt at vågne og vide, at vi skulle overnatte en nat mere i Walton og altså ikke behøvede at pakke vores soveplads ned. Af sted med Uber-biler til vores både, der stadig lå urørte foran det forladte Eton bådhus.

Det blev en meget spændene ro-dag. I Henley var det årlige Regatta netop afsluttet, hvorfor vi roede på de afmærkede baner, imens vi inde på land passerede de telte og tribuner, hvor tilskuerne under konkurrencerne havde siddet. Lidt senere dukkede de hvide indhegninger, der til hører gallopbanen Royal Winsor Racecourse, op.

På bredderne af Themsen angav skilte nu, at jorden bag tilhørte kongehuset: Crown Estate. Og inden længe dukkede Windsor Castles enorme grå mure op. Et stort, blafrende gult, rødt og blå flag anbragt på tårnet, angav at kong Charles var tilstede på slottet.

Netop den dag, hvor vi roede forbi, afholdt hoffet en middag for den franske præsident. Slottet kunne ses fra flere vinkler, før det til sidst blev gemt bag træerne.

Efter 26 kilometer og 5 sluser ankom vi i højt humør til vores nu velkendte Walton RC. Vores bartender fra dagen før åbnede baren og skænkede øl til alle. På klubbens terrasse var der flot udsigt over floden og mulighed for at nyde udsigten og tørre lidt tøj på gelænderet. Efter maden blev baren åbnet igen, herudover var det muligt, at gå tur langs floden.

5. ro-dag den 10 juli

På femte rodag fik vi, som vanligt, bådene bugseret i vandet fra pontonen foran Walton RC. Efter kort tids roning ankom vi til første sluse. Her ventede vores venner, de tre ældre roere fra klubben, der fra deres cykler vinkede til os.

Undervejs passerede vi et andet kæmpemæssigt og imponerende bygningsværk, Hamton Court Palace, der nu fungerer som museum.

Ved Teddington kom vi igennem den første sluse, hvor tidevandet fra havet når op til. Slusen består af tre kamre. Kamrenes interne sluseporte stod dog åbne, mens vi passerede. Grundet slusens dybde mente den unge, chikke kvindelige slusemester, at vi udover at holde fast i kæderne og også skulle at kaste et stykke reb om en pullert for bedre, at kunne holde os ind til væggen, mens vi slusede ned. Godt at rebet var langt, for slusen var meget dyb.

Efter Teddington slusen kunne man tydeligt både se og mærke, at vandstanden ændre sig hver 6 time.

Vi holdt frokost ved Twickenham roklub på øen med det mærkelige navn: "Eel Pie Island". Det var rart at spise frokost i skyggen af store træer, men øen var så tæt bebygget, at der ikke var noget at se. Heldigvis var det kun kort vej over en bro til en iskiosk.

På den videre vej ned ad Themsen, passerede vi et langt stykke hvor store træer groede helt ned til floden. Det viste sig at være den store botaniske have "Kew Gardens". Efter 25 kilometer nåede vi sidste stop: University of London Boat Club. Dejlig stort klubhus med stor terrasse med udsigt over Themsen og masser af plads indendørs.

Vi mødte ingen unge roere, men to venlige, ældre mænd, der gik og reparerede klubbens både og bød os velkommen.

Klubbens øverste etage havde fint mørkt parketgulv, og et godt køkken. Bagerst var et rum med køjesenge, men grundet hedeølgen, valgte mange at sove udendørs på den store terrasse.

Da der næste dag skulle roes ind til London, var aftenens styrmandsmøde særdeles velbesøgt. Roturen skulle times sådan, at vi roede nedstrøms med tidevandet, og tilbage

opstrøms også med tidevandet. Det krævede at vi tog af sted meget tidligt. For at alle deltagere, også dem med landdag, skulle oplevet London City fra vandsiden, skulle én båd bytte besætning undervejs.

Turleder Claus var i tæt kontakt til havnemyndighederne. Dels for at indhente tilladelse til turen, dels for at kende de helt nøjagtige tidspunkter for tidevandets skiften. På de laminerede søkort blev antallet af broer, som vi næste dag skulle passere, nøjagtigt markeret. Planen var, at lægge ind til Hidden Beach, nogle hundrede meter efter Tower Bridge, og her vente på, at tidevandet skulle vende.

6. ro-dag fredag den 11. juli

Det var blevet lyst, men en stor fuldmåne var stadig synlig, da vi i spænding spiste morgenmad og smurte madpakker.

Kl. 5.30 stod vi klar ved bådene iført redningsveste som havnemyndighederne havde krævet. Der var klare instrukser om at følges tæt sammen ned af floden mod city og have opmærksomhed på, at tælle broerne, efterhånden som vi passerede under dem.

Heldigvis var det meget lidt trafik på floden, undtagen når vi passerede lokale roklubber, hvor roere allerede trænede på vandet. Vi skød god fart og efterhånden begyndte kendte bygninger at dukke op langs bredden. Den store Battersea Power Station, kendt fra Pink Flyds albumcoveret til "Pigs in Space"; "London Eye", det store pariserhjul; Parlamentet og tårnet med Big Ben; den ægyptiske obelisk "Cleopatra's Needle" og skyskraberne i Londons finanscentrum.

Vi passerede i alt under 23 broer, såsom den pastelfarvede Albert Bridge, Vauxhall Bridge, Waterloo Bridge, den kedelige London Bridge og sidst den berømte Tower Bridge.

Efter den kunne bådene komme på land ved "Hidden Beach" og vente på tidevandet.

Nysgerrige beboere kiggede ned på os fra deres lejligheder ovenfor. Tæt ved, bag en byggeplads, skimtedes Tower Bridge. Da tid var, at begynde hjemturen, havde en af bådene skiftet besætning, så næste hold kunne opleve City. Nogle roere havde besvær med at komme i bådene, da deres fødder hang fast i det dybe, klæbrige mudder i Themsens bund.

På hjemturen var der nu kommet mere liv på floden. Store Uber rutebåde krydsede på tværs af floden og skabte en del hækbølger. Samtidigt var det svært at forudse deres kurs, da vi ikke kendte deres anlægssteder. For at undgå Uber bådene, brugte vi broerne nærmest bredden, men her var vandet nu sunket, så man var i tvivl om vanddybden. Men trods lidt udfordringer kom alle både sikkert tilbage til University of London Boat Club.

Vandet i Themsen nu sunket så meget, at der var lang vej at bære bådene op til klubhuset. Efter grundigt rengøring af bådene blev de tømte, løsdele pakket ned og årene

surret fast i bådene. Alt blev gjort klar sådan at bådene kunne læsses på bådvo­gnen, der var ankomet fra Oxford.

Den vellykkede tur blev fejret med herlig middag og øl på den lokal pub "The City Barge", Chiswick. Stemningen var høj, øllet koldt og maden dejlig. Efter middagen var der, for egen regning, øl eller vin på roklubbens terrasse. Hvert kvarter lettede et fly fra nærliggende Heathrow lufthavn og gjorde enhver samtale nærmest umulig, men heller ikke det kunne ødelægge den gode stemning.

En helt fantastisk ro-ferie på Themsen nærmede sig sin afslutning. Tak til turledelsen for en ualmindelig godt planlagt og vellykket tur. Både på land- og vandsiden.

7. og sidste dag lørdag den 12. juli - Farveldag.

Varevognen med bådene kørte mod Oxford for at modtage uge 29 holdet. Vi andre tog afsked og drog afsted hver for sig eller i grupper. Nogle havde planlagt videre ophold i London andre rejste mod Danmark samme dag.

Den 29.07.2025

Inger Margarita Sølling, Hellerup Roklub.